

ارزیابی تأثیرات خشکسالی بر تالاب هشیلان

منصور جعفری‌گلو^{۱*}

عبدالکریم ویسی^۲

ایثار نورایی صفت^۳

سیرووس نادری^۴

۱. استادیار ژئومورفولوژی دانشکده جغرافیا، دانشگاه
تهران، تهران، ایران

۲. دانشجوی کارشناسی ارشد ژئومورفولوژی، دانشگاه
تهران، تهران، ایران

۳. دانشجوی کارشناسی ارشد محیط‌زیست دانشگاه
تهران، تهران، ایران

۴. کارشناسی ارشد اقیم‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی
واحد علوم تحقیقات تهران، تهران، ایران

* نویسنده مسئول مکاتبات

mjbeglou@ut.ac.ir

کد مقاله: ۱۳۹۴۰۳۰۰۷۲

تاریخ دریافت: ۲۰۱۴/۵/۲۲

تاریخ پذیرش: ۲۰۱۵/۳/۱

این مقاله برگرفته از پایان نامه
کارشناسی ارشد است

چکیده

تالاب‌ها به دلیل ویژگی‌های منحصر به فرد جزء مهم‌ترین و در عین حال حساس‌ترین اکوسیستم‌ها به شمار می‌روند. به علت سیستمی بودن ساختار تالاب هرگونه تغییر در شرایط محیطی بخصوص اقلیم و کاربری اراضی باعث ایجاد تغییرات در تالاب‌ها می‌شود. تالاب‌های ایران در چند دهه گذشته به علت رخداد خشکسالی‌های متعدد و دخالت‌های انسانی در معرض نابودی قرار گرفته‌اند. تالاب هشیلان به عنوان یک تالاب منحصر به فرد که در منابع مختلف از آن تحت عنوان سوءتفاهم جغرافیایی یاد شده، در مرکز استان کرمانشاه واقع شده و آب آن از آبخوان‌های کارستی کوهستان خورین تأمین می‌شود. در این پژوهش از داده‌های بارش، دبی و نقشه‌های توپوگرافی و تصاویر ماهواره‌ای لندست استفاده شده است. هدف از این پژوهش ارزیابی تأثیر خشکسالی‌های کوتاه‌مدت بر تالاب هشیلان و شناسایی دلیل آسیب‌پذیری بالای این تالاب نسبت به خشکسالی کوتاه‌مدت است. در این راستا ابتدا استفاده از شاخص SPI سال ۱۳۸۶ به عنوان سال خشکسالی حاد انتخاب و تصاویر ماهواره‌ای لندست مربوط به یک سال قبل و بعد از خشکسالی (۱۳۸۵-۱۳۸۷) در دوره کم‌آبی تالاب انتخاب گردیدند. به منظور برآورد میزان تغییرات سطح تالاب در اثر خشکسالی از روش تشخیص بصری تغییرات و نسبت گیری طیفی (NDVI) در سال‌های موردنظر استفاده شده است. نتایج حاکی از آن است که وسعت تالاب نسبت به سال قبل از خشکسالی ۴۷٪ کاهش یافته است. بررسی ژئومورفولوژی کارست منطقه و شرایط هیدرولوژیکی چشم‌های کارستی نشان‌دهنده توسعه یافته بودن آبخوان‌های کارستی منطقه، حجم ذخیره دینامیکی کم و زمان مرگ کوتاه آن‌ها هست. تیپ آب چشممه سبز‌علی بیکربناته بوده و دارای منشأ کارستی می‌باشد. دلیل اصلی حساسیت بالای تالاب هشیلان نسبت به موقع خشکسالی توسعه یافته بودن ژئومورفولوژی کارست و سیستم کارستی آبخوان‌های تغذیه کننده تالاب بوده که به علت غلبه جریان مجرایی و حجم ذخیره دینامیکی کم و ضریب مرگ کوتاه به شدت در مقابل کاهش بارش حساس می‌باشند.

واژگان کلیدی: آبخوان کارستی، خشکسالی، سنجش از دور، تالاب هشیلان.

مقدمه

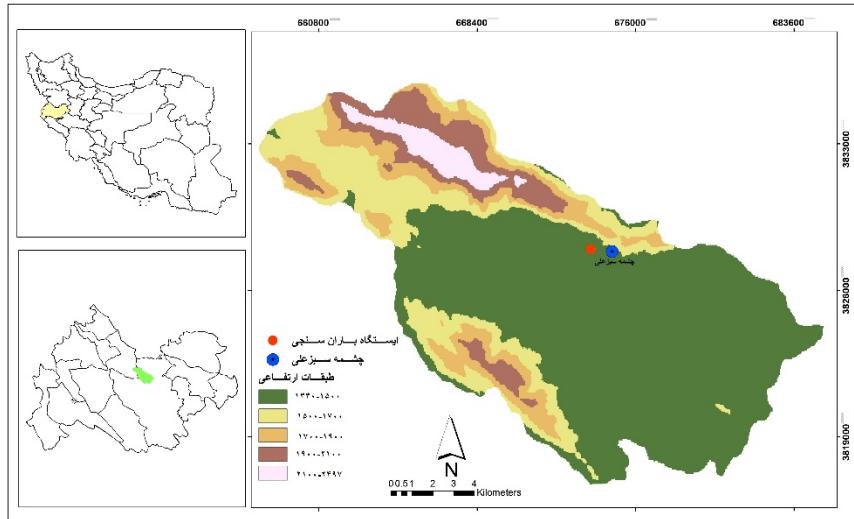
تالاب‌ها به عنوان یکی از زیباترین، مهم‌ترین و در عین حال شکننده‌ترین اکوسیستم‌های طبیعت به شمار می‌روند. تالاب‌ها اراضی حد واسط بین اکوسیستم‌های آبی و خشکی بوده و در کنترل سیالاب، حفظ کیفیت آب، زیستگاه حیات‌وحش و کنترل فرسایش خاک اهمیت دارند (Sugumaran, *et al.*, 2004). تالاب‌ها از جنبه‌های مختلف اقتصادی، زیستی، تأمین آب، شیلات، زراعت، تولید چوب، حیات‌وحش، گردشگری و ... دارای اهمیت هستند (اعتمادی دیلمی و همکاران, ۱۳۸۹). امروزه بیشتر تالاب‌ها به علت اقدامات انسانی از جمله مدیریت نامناسب، تغییر کاربری، شکار غیرقانونی، اجرای طرح‌های عمرانی از قبیل سدسازی، برداشت آب و عوامل طبیعی همچون خشکسالی در معرض خطر نابودی قرار گرفته‌اند. ارزیابی روند تغییرات فرایندی است که منجر به ایجاد درک صحیحی از نحوه تعامل انسان و محیط‌زیست و همچنین تأثیرات طبیعت

بر محیط‌زیست می‌گردد. این مسئله در مورد مناطق حساس زیستی و بخصوص تالاب‌ها از اهمیت بیشتری برخوردار است (Lambin and Geist, 2006) و می‌تواند در مدیریت این اکوسیستم‌های ارزشمند راه‌گشا باشد (Ozesmi and Bauer, 2002). حفاظت از تالاب‌ها به پایش تغییرات آن‌ها در طول زمان نیازمند است (مجنونیان، ۱۳۸۷). فن سنجش از دور یک ابزار ضروری و بالزش در ارزیابی تغییرات به دلیل پوشش مکرر و تکراری کره زمین می‌باشد (بلوچی و همکاران، ۱۳۹۱). تصاویر چند زمانه با منابع مختلف به دلیل نتایج مطلوب در زمان کوتاه اغلب برای مقایسه تغییرات در تالاب‌ها، پارک‌ها و مناطق حفاظت‌شده استفاده می‌شوند (Fensholt *et al.*, 2006; Hountondji *et al.*, 2006). درک روند تغییر و شناخت سیر تحولات اکوسیستم‌ها به‌ویژه تالاب‌ها می‌تواند وضعیت آن‌ها را پیش‌بینی کند. از این‌رو ارزیابی روند تغییر در منابع و شرایط اکولوژیکی چنین مناطقی، مدیران را در اتخاذ تصمیمات مورد نیاز کمک می‌کنند (Lu and moran, 2004). خشکسالی‌ها از مهم‌ترین عوامل طبیعی تهدیدکننده تالاب‌ها می‌باشند. خشکسالی، به کاهش غیرطبیعی میزان بارش گفته می‌شود و منظور از غیرطبیعی، انحراف کاهش بارش از نرمال آن است که بهره‌برداری قابل اطمینان از آب‌های سطحی و زیرزمینی را دچار مشکل می‌کند. منابع آب زیرزمینی نواحی کارستی و از جمله چشم‌های کارستی به خشکسالی حساس بوده و با توجه به ویژگی‌های پهنه‌های کارستی منطقه به خشکسالی واکنش نشان می‌دهند (خوش‌اخلاق و همکاران، ۱۳۹۲). استان کرمانشاه دارای ۵۵۰ چشم‌های کارستی (ملکی و همکاران، ۱۳۸۷) بوده و منابع آب کارست مهم‌ترین منبع تأمین آب استان می‌باشند (خوش‌اخلاق و همکاران، ۱۳۹۳). تالاب زیبای هشیلان در فاصله ۳۶ کیلومتری شمال غربی شهر کرمانشاه در دهستان الهیارخانی در مسیر جاده کرمانشاه-روانسر واقع شده است (شکل ۱). این تالاب توسط چشم‌های کارستی تغذیه شده و جزء تالاب‌های بین‌المللی ثبت شده در کنوانسیون رامسر هست. وجود لایه تورب در بخش‌های عمیق و همچنین هاموک‌ها در سطح تالاب نشان‌دهنده الگویافتگی تورب‌زار یکپارچه‌ای است که در اثر عوامل محیطی، به‌ویژه فرسایش ناشی از حرکت آب‌های سطحی تکوین یافته است (شریفی و همکاران، ۱۳۸۳). تنوعی از گیاهان، خزندگان، آبزیان، پستانداران و بیش از ۴۰ گونه از پرندگان را به صورت دائم و مهاجر در این تالاب می‌توان مشاهده کرد. الگویافتگی، آب‌وهای مطلوب، مناظر زیبای طبیعی، واقع شدن تالاب در دامنه کوه، وفور تولیدات گیاهی، آرامش محیط، بازدید و آموزش، قابلیت بالای پرندگانگری در این مکان از ویژگی‌های ارزشمند این تالاب منحصر به‌فرد می‌باشد (نجفی و همکاران، ۱۳۹۲). بررسی نوسانات بارشی استان کرمانشاه در چندین دهه گذشته نشان‌دهنده وقوع بیشتر خشکسالی‌ها و افزایش شدت آن‌ها در دهه ۱۳۸۰ هست؛ که این امر در کنار دخالت‌های انسانی مهم‌ترین عوامل تهدیدکننده حیات تالاب هشیلان بوده و مدنظر قرار دادن آن در زمینهٔ مدیریت تالاب و شناخت چگونگی تأثیر خشکسالی‌ها بر تالاب هشیلان را لازم و ضروری می‌نماید. درز مینه‌ی پایش تغییرات تالاب‌ها با استفاده از سنجش از دور پژوهش‌های متعددی در سطح جهان صورت گرفته که می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: تخمین میزان زیست‌توده تالاب با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لندست (Onlin 2003)، پایش شاخص‌های زیست‌محیطی در مصب رود اینکامتی در موذامبیک (Lemerie *et al.*, 2006)، بررسی تغییرات کیفیت آب و الگوهای سیمای سرزمین تالاب‌های عمدۀ شهر پکن (Zhaoning *et al.*, 2007)، بررسی تعداد، وسعت، فاصله از یکدیگر و تغییرات تالاب‌های دائمی در تایوان (Lee *et al.*, 2009)، تخلیه آب‌های زیرزمینی کارستی و چرخش آب دریا در میان رسوبات تالانی کم‌عمق مدیترانه (Song *et al.*, 2014)، سنجش از دور تغییرات دریاچه‌های آلپی در فلات تبت و محیط‌های اطراف آن (Stieglitz, 2013)، کاربرد سنجش از دور در بهینه‌سازی برای نظارت بر فراوانی فتوپلانکتون‌ها در بک دریاچه بزرگ (Kiefer *et al.*, 2015). در ایران نیز مطالعات متعددی در ارتباط با تغییرات دریاچه‌ها و تالاب‌های داخلی صورت گرفته که از جمله آن‌ها می‌توان به موارد زیر اشاره کرد: استفاده از تکنیک‌های سنجش از دوری در بررسی روند تغییرات سطح آب تالاب مهارلو (منوری و همکار، ۱۳۸۹)، تغییرات زیست‌محیطی تالاب‌ها با استفاده از سنجش از دور (رفیعی و همکاران، ۱۳۹۰)، پیش‌بینی تغییرات هیدرولوژیکی تراز آب دریاچه ارومیه با رویکرد به طرح‌های فرضی گرمایش جهانی (روشن و همکار، ۱۳۹۱)، بررسی تأثیر خشکسالی بر تالاب بین‌المللی هامون (پیری و همکار، ۱۳۹۲)، بررسی تغییرات دما در حوضه رودخانه میناب و تأثیر آن بر تالاب بین‌المللی مصب رودخانه شور، شیرین و میناب (گندمکار و همکار، ۱۳۹۲)، بررسی تغییرات سطح آب دریاچه‌ی زریوار با استفاده از تکنیک سنجش از دور، GIS و شواهد رسوب‌شناسی (نظم‌فر و همکاران، ۱۳۹۳)، ارزیابی نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و افزایش پهنه‌های نمکی در

منطقه شمال غرب ایران (فتحی و همکاران، ۱۳۹۴). تالاب هشیلان از لحاظ اقتصادی برای ساکنان منطقه اهمیت بسزایی دارد و از نظر زیست محیطی نیز منبعی عظیم و مهم به شمار می‌رود. از این‌رو هدف از این پژوهش ارزیابی تأثیر خشکسالی حد ۸۶-۸۷ بر تالاب هشیلان و شناخت عوامل مؤثر در حساسیت بالای این تالاب به خشکسالی‌های کوتاه‌مدت هست.

تالاب هشیلان در فاصله ۳۶ کیلومتری شمال غرب شهر کرمانشاه در عرض ۳۴ درجه و ۳۵ دقیقه شمالی و ۴۵ درجه و ۵۳ دقیقه طول شرقی واقع شده است. ارتفاع آن از سطح دریا ۱۳۰۷ متر و در دشت الهیارخانی از توابع شهرستان کرمانشاه در دامنه ارتفاعات خورین قرار دارد (شکل ۱). منبع اصلی تأمین کننده آب تالاب چشمه کارستی سبزعلی هست و چشمه‌های من می و شله به صورت منابع فرعی عمل می‌کنند. عرصه تالاب هشیلان حدود ۴۵۰ هکتار است که حدود ۳۰ درصد آن را جزایر کوچک و بزرگ می‌پوشاند. بر اساس اطلاعات ایستگاه هواشناسی کرمانشاه به عنوان نزدیک‌ترین ایستگاه هواشناسی به تالاب، میانگین بارندگی سالانه در حدود ۴۵۱ میلی‌متر و دارای یک فصل مرطوب منطبق بر دوره سرد سال و یک دوره خشک در اوایل بهار تا اوایل تابستان هست. میانگین درجه حرارت سالانه هوا ۱۳/۹ درجه سانتی‌گراد است. شکل (۲) نمایی از این تالاب را نشان می‌دهند.

شکل ۱: نقشه موقعیت منطقه مورد مطالعه

شکل ۲: نمایی از تالاب هشیلان (دید رو به جنوب).

مواد و روش‌ها

پژوهش حاضر، تحقیقی توسعه‌ای - کاربردی و مبتنی بر روش‌های کتابخانه‌ای، ابزاری و ارزیابی‌های کمی است. از داده‌های کمی و کیفی ایستگاه هیدرومتری و ایستگاه هواشناسی و تصاویر ماهواره‌ای لندست به عنوان داده‌های اصلی تحقیق استفاده شد. با توجه به پیچیدگی موضوع، جهت شناخت بهتر و دقیق‌تر از روش‌های ترکیبی در این پژوهش استفاده شده است. McKee و همکاران (۱۹۹۳) از اختلاف بارش و میانگین بارش نسبت به انحراف معیار بارش "شاخص بارش استانداردشده" (SPI) را برای ارزیابی خشکسالی پیشنهاد دادند. از داده‌های ایستگاه باران سنجی ۲۱-۱۳۳ وزارت نیرو در بازه زمانی ۱۳۸۷ تا ۱۳۵۷ جهت محاسبه شاخص SPI استفاده گردیده است (شکل ۳). ابتدا با استفاده از داده‌های ۱۵ ساله بارش ایستگاه باران سنجی گوهر چقا و ارزیابی شاخص خشکسالی SPI، سال خشکسالی حاد انتخاب گردید. در ادامه تصاویر ماهواره‌ای لندست در دو بازه زمانی مربوط به سال‌های قبل از خشکسالی مذکور (۲۰۰۷) و بعد از خشکسالی (۲۰۰۹) جهت ارزیابی تأثیر خشکسالی بر تغییرات سطح تالاب هشیلان به کار گرفته شده است. به منظور پایش تغییرات سطح تالاب از روش تشخیص بصری تغییرات و نسبت گیری طیفی (NDVI) استفاده شده است. سپس جهت شناخت چگونگی تأثیرگذاری خشکسالی بر تالاب هشیلان، چشممه کارستی سبزعلی به عنوان اصلی ترین تعزیه کننده تالاب مورد بررسی قرار گرفت. هیدروگراف چشممه‌های کارستی به هیدروگراف تخلیه، میزان آبی که در یک چشممه در نواحی کارستی جایی که جریان سطحی به دلیل وجود فروچاله‌های سطحی و جریانات زیرسطحی وجود ندارد، اطلاق می‌شود (جعفریگلو و همکاران، ۱۳۹۰). اینکه تخلیه چشممه‌های منطقه منحصراً در بستری با سیستم کانالیزه و از طریق لایه‌های کارستی شده صورت می‌گیرد یا خیر، نیازمند ترسیم هیدروگراف و منحنی تاریسمان چشممه‌ها می‌باشد. تاریسمان به معنای رو به خشکی رفتن یک جریان آب سطحی یا یک چشممه با فرض آنکه دیگر تعزیه‌ای رخ نمی‌دهد، می‌باشد. پس از بررسی ویژگی‌های ژئومورفولوژیکی کارست منطقه با استفاده از تحلیل هیدروگراف چشممه سبزعلی و هایتوگراف ایستگاه باران سنجی ۲۱-۱۳۳ و با استفاده از معیارهای هیدروژئولوژیکی منحنی تاریسمان و ضریب فرود (α)، حجم ذخیره دینامیکی و زمان مرگ چشممه‌ها در نرم‌افزار Excel (جدول ۱)، نوع سیستم کارستی چشممه سبزعلی مشخص گردید. از ویژگی‌های مهم چشممه‌های کارستی جمع‌آوری آب از سطوح مختلف و داشتن رژیم تخلیه‌ای متفاوت می‌باشد که از طریق برآورد آلفا در منحنی فرو چشممه‌ها قابل ارزیابی است. برای محاسبه معیارهای ژئوپلزیکی از میانگین دبی ماهانه ۱۵ ساله ۱۳۷۵-۸۹ استفاده شده است. بر پایه نتایج حاصل از این پارامترها چگونگی واکنش تالاب به رخداد خشکسالی مشخص می‌گردد. با تحلیل ویژگی‌های کیفی آب چشممه سبزعلی تیپ آب آن تعیین می‌گردد. سپس با ترکیب نتایج حاصل از

روش‌های فوق، میزان تأثیرپذیری تالاب از رخداد خشکسالی مشخص و راهکارهای مناسب جهت کاهش تأثیرات منفی آن ارائه می‌گردد. از نرم افزارهای ArcGIS و Spss و Excel برای ترسیم هیدرولوژیکا و منحنی‌های تاریسمان، از نرم‌افزار ArcGIS برای ترسیم نقشه‌ها استفاده شد.

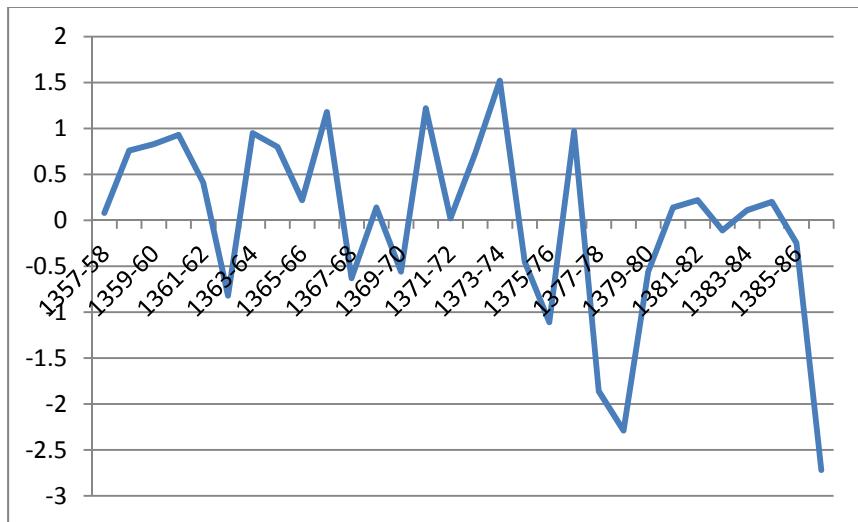
جدول ۱: معیارهای هیدرولوژیکی مورداستفاده در این پژوهش.

فرمول	پارامتر
$\alpha = \frac{\log Q_0/Q_t}{0.4343 * t}$	Q_0 = دبی اولیه بر روی منحنی تاریسمان Q_t = دبی ثانویه که در نقطه‌ای به فاصله زمانی t t = مدت‌زمان بین دبی اولیه و ثانویه بر حسب روز $V = (Q_0 * 86400) / \alpha$ = حجم ذخیره دینامیکی مخزن در فرود آبنگار
$t = \frac{t * \log e}{\log Q_0/Q_t}$	Q_0 = دبی اولیه بر روی منحنی تاریسمان t = مدت‌زمان بین دبی اولیه و دبی ثانویه Q_0 = دبی اولیه بر روی منحنی تاریسمان Q_t = دبی ثانویه که در نقطه‌ای به فاصله زمانی t

تغییرات سطح تالاب با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای لندست در دو دوره سال‌های ۲۰۰۷-۲۰۰۹ با استفاده از نرم‌افزار ENVI بررسی شد. در وهله اول از روش تشخیص تغییرات بصری استفاده شد. در این روش با ترکیب‌های کاذب رنگی از تصاویر ماهواره‌ای حدود تالاب مشخص شد. در این راستا از ترکیب رنگی ۴۳۲، ۳۲۱، ۷۴۱ و سایر ترکیب‌های باندی که منجر به تفکیک آب، خاک و پوشش گیاهی گردد، استفاده شده است. برای تشخیص رقومی تغییرات، با توجه به غالب بودن آب و پوشش گیاهی در تالاب هشیلان از شاخص NDVI و اعمال آستانه متناظر با آب و پوشش گیاهی بهره گرفته شد. آستانه‌های موردنظر برای آب بزرگ‌تر از $4/4$ ، و برای پوشش گیاهی کمتر از صفر است شاخص NDVI از رابطه $NDVI = (\rho_{NIR} - \rho_{RED}) / (\rho_{NIR} + \rho_{RED})$ به دست می‌آید؛ که ρ_{NIR} ، بازتاب باند فروسرخ نزدیک، ρ_{red} ، بازتاب باند سرخ مرئی است. در مرحله بعد پس از مشخص نمودن نقاط آموزشی از طریق NDVI و FCC با این پیش‌شرط که نقاط نمونه در هر یک از تصاویر ثابت باشد اقدام به طبقه‌بندی تصاویر ماهواره‌ای گرفته شد که در این راستا از الگوریتم حداقل احتمال (Maximum Likelihood) بهره گرفته شد که توضیحات آن در زیر می‌آید. روش حداقل احتمال جزء روش‌های نظارت‌شده (Supervised Classification) می‌باشد که به عنوان دقیق‌ترین و پرکاربردترین روش‌ها از آن یاد می‌شود.(Bolstad and Lillesand, 1991)

نتایج

پس از بررسی نمودار شاخص SPI سال ۸۷-۸۶ با ضریب (۲/۷۲) به عنوان سال خشکسالی حاد انتخاب گردید. در این پژوهش از شاخص SPI کوتاه‌مدت (۱، ۳، ۶، و ۹ ماهه) استفاده شد؛ چراکه SPI کوتاه‌مدت حساسیت بیشتری به تغییرات شرایط رطوبت دارد و با کوچک‌ترین تغییر در بارندگی ماهانه، سریعاً واکنش نشان می‌دهد.

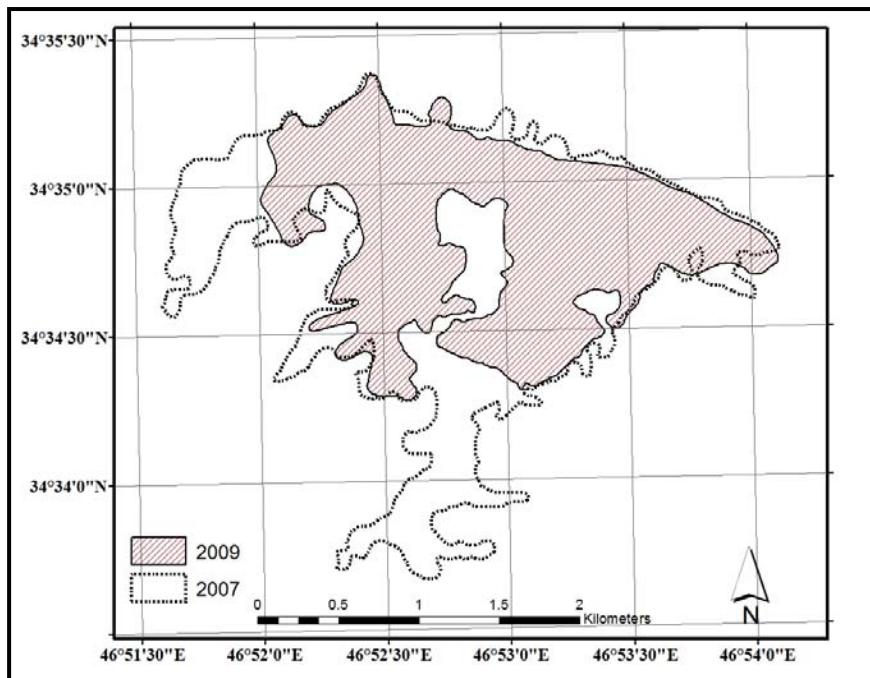

شکل ۳: نمودار شاخص SPI در دوره آماری (۱۳۸۷-۱۳۵۷).

از آنجایی که به نظر می‌رسد سطح تالاب هشیلان طی دهه‌های اخیر نسبت به گذشته دچار پسروی شده و از مساحت آن کاسته شده است، جهت تشخیص تغییرات سطح زمین توسط تصاویر ماهواره‌ای روش‌های متعددی ارائه شده است که این روش‌ها را می‌توان به دو روش کلی تشخیص بصری تغییرات (Visual change detection approach) و تشخیص رقومی تغییرات (Digital change detection approach) تقسیم نمود (علوی پنا، ۱۳۸۲). در تحقیق پیش رو، جهت آشکارسازی تغییرات از تصاویر ماهواره‌ای لندست سنجنده TM استفاده شده است.

با توجه به یکسان بودن مکان و مشابه بودن زمان نسبی تصاویر اثر زاویه خورشیدی (به اعداد ارتفاع خورشید رجوع گردد) به حداقل رسیده است. قدرت تفکیک مکانی و طیفی تصاویر نیز با توجه به مشابه بودن سنجنده‌ها یکسان است بنابراین شروط اصلی را برای آشکارسازی تغییرات دارا هستند.

در پژوهش حاضر از روش تشخیص بصری تغییرات و نسبت گیری طیفی (NDVI) استفاده شده است. در این ارزیابی با استفاده از واریانس و کواریانس، کلاس‌ها ارزیابی می‌شوند البته با این فرض که نقاط آموزشی دارای پراکنش نرمال هستند که برای این کار از تعداد بیشتری از کلاس‌ها با توزیع در کل منطقه موردمطالعه استفاده شده است. یافته‌های بررسی تغییرات تالاب طی سال‌های ۲۰۰۹ تا ۲۰۰۷ در جدول (۲) آورده شده است. مساحت تالاب در سال ۲۰۰۹ نسبت به سال ۲۰۰۷ حدود ۱/۷ کیلومترمربع کاهش یافته و ۴۷٪ سطح تالاب خشک گردیده است (شکل ۳).

شکل ۲: مساحت تالاب هشیلان در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۹.

تجزیه و تحلیل تصاویر ماهواره‌ای نشان می‌دهد که تغییرات سطح تالاب هشیلان در طی دو ساله (از سال ۲۰۰۹ م ۲۰۰۷ م) بسیار قابل توجه هست. تغییرات روند خشک‌شدن سطح تالاب گویای معناداری افزایش خشک‌شدن تالاب می‌باشد.

جدول ۲: مساحت تالاب هشیلان در سال‌های ۲۰۰۷ و ۲۰۰۹.

سال	مساحت به km^2
۴/۵۲۸	۲۰۰۷
۲/۸۷۱	۲۰۰۹

از نظر لیتوولوژی کوهستان خورین متشکل از سازند بیستون با سن تریاس تا ژوراسیک می‌باشد. رخمنون لایه‌های آهکی و مهیا بودن شرایط جغرافیایی و زمین‌شناسی باعث توسعه سیستم کارستی در این کوهستان شده است. بر اساس بررسی میدانی لند فرم‌های تکامل یافته کارستی همچون شافت‌ها (شکل ۵ الف) و سینکهول‌ها در منطقه شناسایی شده است. وجود درز و شکاف‌های فراوان (شکل ۵ ب) در آهک توده‌ای تشکیل‌دهنده ارتفاعات خورین باعث نفوذ سریع و شارژ‌الوزنیک در آبخوان‌های کارستی تغذیه کننده تالاب شده است. ژئومورفولوژی کارست منطقه توسعه یافته بوده و آثار جریانات سطحی در منطقه بسیار کم می‌باشد و این امر منجر به نفوذ رواناب ناشی از بارش می‌شود. چشمۀ سبز علی دارای

$$\text{دو ضریب تاریسمان } \alpha_1 = 0/04 \text{ و } \alpha_2 = 0/028 \text{ می‌باشد. ضریب } \alpha \text{ با استفاده از رابطه } \log Q_0/Q_t = \frac{\alpha}{0.4343*t} \text{ به دست آمد.}$$

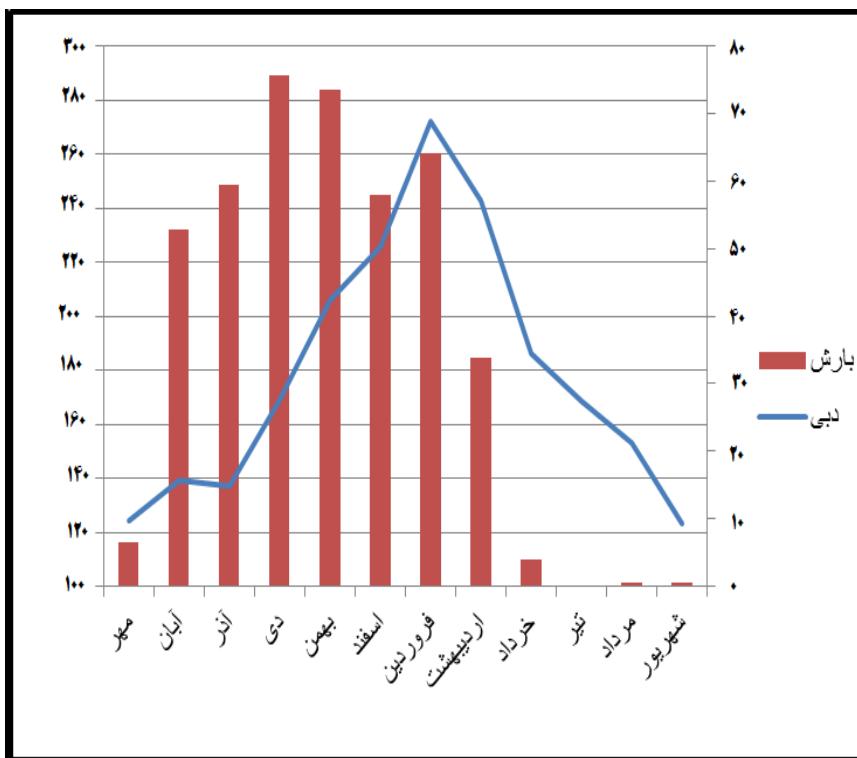
در این رابطه، دبی اولیه بر روی منحنی تاریسمان و دبی ثانویه که در نقطه‌ای به فاصله زمانی t انتخاب می‌گردد، t مدت زمان بین دبی اولیه و ثانویه بر حسب روز است. هرچه میزان ضریب α بیشتر باشد نشانگر شبیه بیشتر آبنگار فروکشی جریان و درنتیجه بیانگر سرعت تأثیر پذیری بیشتر دبی از بارش خواهد بود. به علت اینکه ضریب α_1 و α_2 به ترتیب بین ۰/۰۰۵ و ۰/۰۱۱ تا ۰/۰۲۶ و ۰/۰۰۸ واقع شدند چشمۀ دارای ضریب

فروود از نوع متوسط و تند می‌باشد. هرچه میزان ضریب α بیشتر باشد، نشانگر شیب بیشتر هیدروگراف و درنتیجه بیانگر سرعت تأثیرپذیری بیشتر دبی از بارش خواهد بود. برای محاسبه حجم ذخیره دینامیکی چشممه از رابطه $V = Q_0 * V = (Q_0 * 86400) / \alpha$ [استفاده شد.

در این رابطه V حجم ذخیره دینامیکی مخزن در فروود یا شکست آبنگار موردنظر و دبی اولیه بر روی منحنی تاریسمان است. در یک آبخوان کارستی، حجم آب موجود به طور پیوسته زمانی و مکانی تغییر می‌کند. حجم ذخیره دینامیکی V_1 و V_2 به ترتیب 58960 و 573942 مترمکعب و مجموع آن 16003622 مترمکعب است که نشان‌دهنده حجم ذخیره دینامیکی کم چشممه است. زمان مرگ چشممه عبارت است از مدت زمانی که چشممه بعد از قطع بارش، چشممه رو به خشکی می‌رود. زمان مرگ چشممه 180 روز برآورد شده است که نشان‌دهنده زمان مرگ کوتاه و آسیب‌پذیری چشممه از خشکسالی‌های یک‌ساله می‌باشد. بررسی مقادیر به دست آمده از این پارامترها حاکی از غلبه سیستم مجرایی در آبخوان کارستی تقدیم کننده تالاب هشیلان می‌باشد که باعث قدرت ذخیره‌سازی کم آب و زمان ماندگاری کوتاه آب در آبخوان شده است. تحلیل هیدروگراف و هایتوگراف میانگین ماهانه 15 ساله (شکل ۵) نشان می‌دهد که زمان پرآبی منطبق بر ماههای پربارش اسفند تا اردیبهشت می‌باشد و حداقل دبی در فروردین ماه همزمان با بارش‌های سنگین بهاری و ذوب برف‌ها بوده که حاکی از تأثیرپذیری دبی از بارش و ذوب برف است. این امر نیز تأیید کننده سیستم مجرایی و توسعه یافته بودن سیستم کارستی آبخوان‌های کارستی منطقه است. میانگین حجم آبدهی سالانه در طول دوره 15 ساله برابر با 5644944 مترمکعب است که این میزان در سال $86-87$ به 3386880 مترمکعب کاهش یافته و دبی در این سال به میزان 40 درصد کاهش داشته است. طبق نمونه $92/8/21$ سازمان منابع آب کرمانشاه میزان EC آن 249 و از منظر کاتیونی، کاتیون غالب کلسیم و بعداز آن منیزیم و رخساره کلسیک و منیزیک غلبه دارد. چشممه سبزعلی دارای توالی آئیونی $HCO_3 > Cl > SO_4$ و تیپ آب آن $-Mg-Ca$ است که از نوع بیکربناته بوده و آب آن منشأ کارستی دارد.

شکل ۵: الف) نمایی از شافت عمودی، ب) نمایی از سیستم درزه و شکاف‌ها، در ارتفاعات خورین.

شکل ۵: هیدروگراف و هایتوگراف میانگین ۱۵ ساله چشممه سبزعلی و ایستگاه منتخب.

تحلیل ضرایب α نشان می‌دهد که چشممه موردمطالعه دارای سامانه کارستی از نوع مجرایی است و بسیار سریع به بارش واکنش نشان می‌دهد. بنابراین نحوه واکنش چشممه‌های موردمطالعه به بارش تحت تأثیر ویژگی‌های ژئومورفوولوژیکی پهنه‌های کارستی تغذیه‌کننده آن‌ها است. حجم ذخیره دینامیکی بالای چشممه موردمطالعه نشان‌دهنده توسعه‌یافتنی آبخوان کارستی تغذیه‌کننده است که به صورت مجرایا و غارهای توسعه‌یافته است و تخلیه آب از چشممه در زمان کوتاهی صورت می‌گیرد. بنابراین چشممه تالاب هشیلان به علت تحول کارست بیشتر ذخیره دینامیکی کمتری دارند و در مقابل رخداد خشکسالی زودتر پاسخ می‌دهند.

بحث و نتیجه‌گیری

پس از مطالعه‌ها و نتیجه‌گیری کلی، بررسی و مقایسه روش و نتایج این پژوهش با سایر مطالعه‌های انجام‌شده در این حوزه، نمایانگر رویکرد اصلی پژوهش است. از آنجاکه پژوهشی در حوضه ارزیابی اثرات خشکسالی بر روی تالاب هشیلان صورت نگرفته است، این بررسی با توجه به مطالعات خارجی که تغییرات سطحی تالاب‌ها و دریاچه‌های بسته را مدنظر قراردادند و پژوهش‌های داخلی که از این روش‌ها استفاده کردند، صورت گرفته است. مطالعات خارجی عموماً بر ایجاد روش‌های سنجش‌ازدوری و مطالعه رسوب‌شناسی این محیط‌ها برای درک شرایط پالئو تکیه‌دارند، در مطالعات داخلی نیز روش‌های سنجش‌ازدوری بیشترین کاربرد را دارد. با توجه به این موضوع که تالاب هشیلان در یک منطقه کارستی واقع شده است، ارزیابی ویژگی‌های هیدروژئولوژیکی چشممه تأمین کننده این تالاب بر اساس روش‌های ارزیابی هیدروژئولوژیکی انجام شد. نتایج حاصل از ارزیابی ویژگی‌های هیدروژئولوژیکی چشممه‌ها با یافته‌های حاصل از پژوهش خوش‌اخلاق و همکاران (۱۳۹۳) مطابقت دارد، چراکه با توجه به قرار گرفتن تالاب هشیلان در زون زاگرس شکسته و ویژگی‌های خاص آبخوان‌های این زون، چشممه تالاب هشیلان نیز این روند را

نشان می‌دهد. همچنین استفاده از شاخص SPI به عنوان یک شاخص کارآمد با دقت بالای خشکسالی را بیان می‌کند و این موضوع در نتایج مطالعه پیری و همکار (۱۳۹۲) بر روی تالاب هامون نیز مشهود است.

با توجه به منحصر به فرد بودن تالاب هشیلان در شرایط جغرافیایی موجود و منابع آب تغذیه کننده آن، آسیب‌پذیری این تالاب نسبت به خشکسالی بالا است. بررسی نمودار حاصله از شاخص SPI ایستگاه منتخب حاکی از آن است که در دهه ۱۳۸۰ تعداد سال‌های خشک و سال‌های نرمال نسبت به سال‌های تر، بیشترین فراوانی را داشتند. این امر منجر به کاهش تدریجی وسعت تالاب شده است؛ اما خشکسالی حدود ۸۷-۸۶ باعث صدمات جبران‌ناپذیری بر تالاب شده و باعث کاهش وسعت ۱/۷ کیلومترمربع یا ۴٪ سطح تالاب گردیده است. تالاب هشیلان در برابر خشکسالی‌های شدید کوتاه‌مدت یا یک‌ساله بسیار حساس بوده و دلیل آن به ویژگی‌های ژئومورفولوژی کارست منطقه و سیستم کارستی آبخوان‌های منطقه برمی‌گردد.

آبخوان‌های کارستی تغذیه کننده تالاب تحت تأثیر میزان توسعه یافته‌گی کارست و ویژگی‌های ژئومورفولوژیکی پهنه‌های کارستی تغذیه کننده آن‌ها به شدت ناهمگن هستند و واکنش سریعی نسبت به تعییرات بارش نشان می‌دهند. بر اساس نتایج بدست آمده از پارامترهای ژئوهیدرولوژیکی، چشممه سبزعلی دارای دو ضریب فرود متوسط و تند بوده، حجم ذخیره دینامیکی کم و زمان مرگ کوتاه می‌باشد که نشانگر توسعه سیستم کارستی و غلبه جریان مجرایی در چشممه سبزعلی است. چشممه موردمطالعه به علت داشتن سامانه مجرایی دارای سامانه کارستی تکامل یافته با پیوستگی زیاد و میزان بسیار بالای جابجایی آب در زمان اندک است. به این دلیل واکنش این چشممه به خشکسالی بسیار سریع است و در بعضی از سال‌ها به ویژه سال ۱۳۸۶-۸۷ رخداد خشکسالی باعث کاهش قابل توجه در سطح تالاب هشیلان شده است.

بنابراین با توجه به مقادیر بدست آمده از پارامترهای هیدرولوژیکی، توسعه یافته بودن ژئومورفولوژی کارست منطقه عامل اصلی واکنش سریع چشممه نسبت به رخداد خشکسالی و درنتیجه کاهش سطح تالاب در زمان کوتاه پس از وقوع خشکسالی می‌باشد. در نهایت می‌توان گفت که روش‌های ترکیبی در ارزیابی تعییرات سطح تالاب هشیلان کارایی مطلوبی داشته به طوری که داده‌های سنجش از دوری به طور قابل قبولی میزان کاهش سطح تالاب را نشان می‌دهد. در زمینه اقدامات مدیریتی جهت حفظ تالاب در مقابل رخدادهای خشکسالی کوتاه‌مدت می‌توان با ذخیره‌سازی آب چشممه‌ها در تالاب و کاهش برداشت‌های انسانی می‌توان اثرات خشکسالی را در سطح تالاب تا حدودی مهار نمود. تیپ آب هشیلان یک‌برنامه است و در زمان‌های انتقال آب از جاهای دیگر به خصوص سد گاوشنان بایستی نوع تیپ آب در نظر گرفته شود تا آسیب جدی به اکوسیستم تالاب وارد نشود. به منظور استفاده بهینه از آب چشممه‌های کارستی شناخت جامع از ویژگی‌های چشممه‌ها لازم و ضروری است. با توجه به اینکه خشکسالی دارای پیامدهای متفاوتی است. در دهه‌های اخیر به دلیل رشد جمعیت، افزایش تقاضا و رقابت برای منابع آبی محدود، آسیب‌پذیری جوامع نسبت به خشکسالی افزایش یافته است. وقوع خشکسالی‌ها در یک منطقه با تأمین آب در آن منطقه رابطه تنگاتنگی دارد. با توجه به اینکه شرایط جغرافیایی منطقه بستر مناسبی را برای انجام فعالیت‌های مختلف دامداری و کشاورزی فراهم نموده است، اما اثر خشکسالی و کاهش آبدی چشممه تأمین کننده آب تالاب، موجب کاهش مواد غذایی موجود در سطح خاک، کاهش نقل و انتقالات مواد غذایی در خاک، تخریب بافت و ساختمن خاک می‌شود. علاوه بر این تأثیر خشکسالی بر محیط اقتصادی - اجتماعی بر روی مهاجرت‌ها موجب از بین رفتن مشاغل سنتی مانند کشاورزی و دامداری، افزایش بی‌کاری و گسترش فقر در منطقه شده است. در این راستا می‌بایست نسبت به تعیین دقیق حوضه‌های تغذیه تالاب هشیلان با استفاده از روش‌های ردیابی، شناخت دقیق و تهیه نقشه بزرگ مقیاس ژئومورفولوژی حوضه‌های تغذیه کننده، تعیین دقیق حریم چشممه و تهیه نقشه آسیب‌پذیری بر اساس ویژگی‌های ژئومورفولوژی کارست، زمین‌شناسی، اقلیم و کاربری اراضی به منظور حفاظت از تالاب لازم و ضروری می‌باشد.

منابع

- اعتمادی دیلمی، م.، جنسی، ز.، زیکساری، م.، میرزایی، م.، ایزددوست، م.، بوذری، ز. و محمدی، م.، ۱۳۸۹. بررسی اکولوژیک فون تالاب امیرکلایه (استان گیلان)، دومین همایش ملی تالاب‌های ایران.
- بلوچی، ل.، زرع کار، آ. و ملک محمدی، ب.، ۱۳۹۱. بررسی تغییرات زیستمحیطی با استفاده از سنجش از دور و شاخص کیفیت آب (مطالعه موردی: تالاب بین‌المللی شادگان)، مجله کاربرد سنجش از دور در علوم منابع طبیعی؛ سال سوم؛ شماره ۴، صفحات ۴۳-۵۵.
- بنی عامریان، س.، آقایی، م. و نیکسخن، م.، ح.، ۱۳۹۱. بررسی تغییرات سطح آب مساحت تالاب انزلی با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای، دومین کنفرانس برنامه ریزی و مدیریت محیط زیست.
- بیری، ح.، انصاری، ح.، بررسی خشکسالی دشت سیستان و تأثیر آن بر تالاب بین‌المللی هامون، فصلنامه علمی پژوهشی تالاب، سال چهارم، ۱۵، ۶۳-۷۴.
- جعفری‌بیگلو، م.، صفری، ف. و مقیمی، ا.، استفاده از DEM در تحلیل مورفوکتوئنیک فروچاله‌های کارستی توده پراو-بیستون، مجله جغرافیا و برنامه‌ریزی محیطی، ۴۴، ۱-۱۸.
- خوش‌الخلق، ف.، باقری، س. و صفراد، ط.، واکاوی تأثیرگذاری خشکسالی‌های شدید بر آبدی چشممه‌های کارستی استان کرمانشاه (مطالعه موردی: خشکسالی شدید سال ۱۳۸۶-۸۷)، نشریه فضای جغرافیایی، دوره ۱۴، ۴۸، صفحات ۱-۱۹.
- رفعی، م.، ملک محمدی، ب.، آیکار، ع.، یاوری، ا. و رمضانی، م.، ۱۳۹۰. بررسی تغییرات زیست محیطی تالاب‌ها و مناطق حفاظت‌شده با تصاویر چندزمانه سنجنده TM (مطالعه موردی: تالاب نیریز)، صفحات ۶-۸.
- روشن، غ. و محمدنژاد آروق، و.، ۱۳۹۰. پیش‌بینی تغییرات هیدرولوژیکی تراز آب دریاچه ارومیه با رویکرد به طرح‌های فضی متفاوت گرمایش جهانی در دهه‌های آینده، پژوهش‌های ژئومورفوژئی کمی، ۳، صفحات ۵۹-۸۸.
- زبردست، ل. و جعفری، ح.، ۱۳۹۰. ارزیابی روند تغییرات تالاب انزلی با استفاده از سنجش از دور و ارائه راه حل مدیریتی، مجله محیط‌شناسی، سال سی و هفتم، شماره ۵۷، صفحات ۵۷-۶۴.
- شریفی، م.، چمنی، ف.، حسینی، س.، راجی، غ.، ۱۳۸۳. تالاب هشیلان یک سوئت‌فاهم جغرافیایی: معرفی یک تالاب الگو یافته در غرب کشور، مجله محیط‌شناسی، شماره ۳۵، صفحه ۱۰۷.
- فتحی، م.، مددی، ع.، بیهشتبی، ا.، سرمستی، ن.، ۱۳۹۴. ارزیابی نوسان‌های سطح آب دریاچه ارومیه و افزایش و ایجاد پهنه‌های نمکی در منطقه شمال غرب کشور، پژوهش‌های جغرافیای انسانی، دوره ۴۷، ۲، صفحات ۲۷۱-۲۸۵.
- علوی‌بناد، س.، ک.، ۱۳۸۲. کاربرد سنجش از دور در علوم خاک، تهران، انتشارات دانشگاه تهران.
- گندمکار، ا.، شعبانی، ن.، ۱۳۹۲. بررسی تغییرات دما در حوضه رودخانه میناب و تأثیر آن بر تالاب بین‌المللی مصب رودخانه‌های شور، شیرین و میناب، اولین همایش حفاظت از تالاب‌ها و اکوسيستم‌های آبی ایران.
- مجنوینیان، م.، ۱۳۸۷. طبقه‌بندی و حفاظت تالاب‌ها، ارزش‌ها و کارکردها. انتشارات سازمان حفاظت محیط‌زیست، صفحه ۱۷۰.
- ملکی، ا.، شوهانی، د.، عالی طلاقانی، م.، ۱۳۸۸. پهنه‌بندی تحول کارست در استان کرمانشاه، فصلنامه مدرس علوم انسانی، دوره ۱۳، شماره ۱، صفحات ۲۷۱-۲۹۵.
- منوری، م.، بالی، ع.، ۱۳۸۹. استفاده از تکنیک‌های سنجش از دوری در بررسی روند تغییرات سطح آب تالاب مهارلو، اولین همایش ملی مقابله با بیابان‌زایی و توسعه پایدار تالاب‌های کویری ایران، سازمان جنگل‌ها و مرتع کشور، صفحات ۱-۶.
- نجفی، ز.، کرمی، غ.، طاهری، ع.، ۱۳۹۲. بررسی روند افت آب در تالاب هشیلان و نگرانی از شک شدن این تالاب، اولین همایش ملی حفاظت از تالاب‌ها و اکوسيستم‌های آبی، صفحه ۲.
- نظم فره، ح.، اسفندیاری، ف.، رحیمی، ا.، ۱۳۹۳. بررسی تغییرات سطح آب دریاچه زریوار با استفاده از تکنیک سنجش از دور، GIS و شواهد رسوب‌شناسی بین سال‌های ۲۰۱۱-۲۰۰۳، دومین همایش ملی بحران آب (تغییر اقلیم، آب و محیط‌زیست)، شهرکرد، دانشگاه شهرکرد، صفحات ۱۳-۲۲.
- Bolstad, P. V. and Lillesand, T. M., 1991. Rapid maximum likelihood classification. Photogrammetric engineering and remote sensing, 57, 67-74.
- Fensholt, R., Sandholt, I., Rasmussen, M. S., Stisen, S. and Diouf, A., 2006. Evaluation of satellite based primary production modelling in the semi-arid Sahel. Remote Sensing of Environment, 105(3), 173-188.

- Hountondji, Y. C., Sokpon, N. and Ozer, P., 2006.** Analysis of the vegetation trends using low resolution remote sensing data in Burkina Faso (1982–1999) for the monitoring of desertification. International Journal of Remote Sensing 27 (5), 871–884.
- Kiefer, I., Odermatt, D., Anneville, O., Wüest, A. and Bouffard, D., 2015.** Application of remote sensing for the optimization of in-situ sampling for monitoring of phytoplankton abundance in a large lake. Science of the Total Environment, 527, 493-506.
- Lambin, E. F. and Geist, H., 2006.** Land-Use and Land-Cover Change: Local Processes and Global Impacts. Springer.
- Lee, T. M. and Yeh, H. V., 2009.** Applying remote sensing techniques to monitor shifting wetland vegetation: A case study of Danshui River estuary mangrove communities, Taiwan, ecological engineering 35, 487-496.
- LeMarie, M., van der Zaag, P., Menting, G., Baquete, E. and Schotanus, D., 2006.** The use of Remote Sensing for monitoring environmental indicators: The case of the Incomati estuary, Mozambique, Physics and Chemistry of the Earth 31, 857-863.
- Lu, D., Mausel, P., Brondizio, E. and Moran, E., 2004.** Change detection techniques. International journal of Remote Sensing, 25(12): 2356-2401.
- McKee, T. B., Doesken, N. J. and Kleist, J., 1993.** The Relationship of Drought Frequency and Duration to time scales. In Proceedings of the 8th Conference on Applied Climatology. Vol. 184.
- Ozesmi, S. L. and Bauer, M. E., 2002.** Satellite remote sensing of wetlands. Wetlands ecology and management, 10(5), pp.381-402.
- Tan, Q., Shao, Y., Yang, S. and Wei, Q., 2003.** July. Wetland vegetation biomass estimation using Landsat-7 ETM+ data. In Geoscience and Remote Sensing Symposium, 2003. IGARSS'03. Proceedings. 2003 IEEE International (Vol. 4, pp. 2629-2631). IEEE.
- Song, C., Huang, B., Ke, L. and Richards, K. S., 2014.** Remote sensing of alpine lake water environment changes on the Tibetan Plateau and surroundings: A review. ISPRS Journal of Photogrammetry and Remote Sensing, 92, 26-37.
- Stieglitz, T. C., van Beek, P., Souhaut, M. and Cook, P. G., 2013.** Karstic groundwater discharge and seawater recirculation through sediments in shallow coastal Mediterranean lagoons, determined from water, salt and radon budgets. Marine Chemistry, 156, 73-84.
- Sugumaran, R., Harken, J. and Gerjevic, J., 2004.** Using remote sensing data to study wetland dynamics in Iowa. Iowa Space Grant (Seed) Final Technical Report, University of Northern Iowa, Cedar Falls. pp, pp.1-17.
- Zhaoning, G., Huili, G., Wenji, Z., Xiaojuan, L. and Zhuowei, H., 2007.** Using RS and GIS to monitoring Beijing wetland resources evolution. IEEE International Volume, Issue, 23-28 Jhly 2007 PAGE(S): 4596-4599.